

**Najwyższa Izba Kontroli
Departament Gospodarki,
Skarbu Państwa i Prywatyzacji**

Warszawa, dnia 5 stycznia 2010 r.

KGP-410-17-2/2009

**Pan
Janusz Sawa**

**p.o. Dyrektora
Izby Celnej w Warszawie**

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli*¹ (dalej *ustawa o NIK*), Najwyższa Izba Kontroli² przeprowadziła w Izbie Celnej w Warszawie³ kontrolę stanu organizacji i wyposażenia jednostek administracji celnej. Kontrolą objęto okres od 1 stycznia 2007 r. do końca III kwartału 2009 r.

W związku z ustaleniami przedstawionymi w protokole kontroli, podpisanym w dniu 18 grudnia 2009 r., Najwyższa Izba Kontroli - Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji, stosownie do art. 60 *ustawy o NIK*, przekazuje Panu Dyrektorowi niniejsze *Wystąpienie*.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości, organizację Izby Celnej w Warszawie oraz stan jej wyposażenia w sprzęt do kontroli celnej.

1. Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działania Dyrektora Izby Celnej w Warszawie w zakresie zapewnienia niezbędnej obsady kadrowej oraz podnoszenia kwalifikacji zawodowych funkcjonariuszy celnych i pracowników administracji celnej.

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji.

³ Dalej Izba lub IC.

Stan zatrudnienia (w etatach) w IC w Warszawie w okresie objętym kontrolą systematycznie wzrastał, osiągając na koniec września 2009 r. poziom około⁴ 597 etatów dla funkcjonariuszy celnych oraz ok. 70 etatów dla pracowników administracji celnej. Było to wynikiem intensywnych działań kierownictwa Izby Celnej, ukierunkowanych na ograniczenie skutków – występującej w latach 2007 – 2009 – wysokiej fluktuacji kadr. W okresie tym odeszły z pracy łącznie 444 osoby, przyjęto natomiast 434 funkcjonariuszy i pracowników. W efekcie tych działań w 2009 r. nieobsadzonych pozostawało ok. 10 etatów w grupie pracowników administracji celnej oraz ok. 7 etatów funkcjonariuszy celnych. Z ustaleń kontroli wynika, iż niestabilna sytuacja kadrowa Izby nie stanowiła podstawy do ograniczania zakresu kontroli celnych.

NIK nie zgłasza zastrzeżeń do systemu rekrutacji funkcjonariuszy celnych i pracowników administracji celnej. W kontrolowanym okresie do IC w Warszawie i jednostek podległych przyjęto łącznie w 2007 r. - 161 osób, w 2008 r. – 210 osób oraz w 2009 r. - 63 osoby.

Staż pracy lub służby i wykształcenie osób przyjętych na stanowiska młodszych kontrolerów celnych były zgodne z wymaganiami kwalifikacyjnymi przewidzianymi na poszczególnych stanowiskach⁵. Zatrudnienie nastąpiło zgodnie z art. 10 ust. 2 ówczesnie obowiązującej ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej⁶ stanowiącym, że osobę przyjętą do służby mianuje się funkcjonariuszem w służbie przygotowawczej. Część zatrudnionych osób spełniała już wymogi określone w art. 11 ww. ustawy (odbyte przeszkolenie praktyczne, potwierdzone egzaminem ukończenie zasadniczego kursu celnego, potwierdzona egzaminem znajomość języka obcego w zakresie umożliwiającym wykonywanie obowiązków służbowych). Umożliwiło to ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, skorzystanie z uprawnień określonych w art. 12 ust. 3 ww. ustawy, to jest zwolnienia 12 młodszych kontrolerów celnych z obowiązków wyznaczonych w okresie służby przygotowawczej oraz skrócenia służby przygotowawczej 63 młodszymi kontrolerami celnymi.

Nie stwierdzono nieprawidłowości w zakresie przestrzegania trybu awansowania funkcjonariuszy celnych i pracowników administracji celnej. W okresie od 1 stycznia 2007 r. do końca września 2009 r. awanse otrzymało 1258 funkcjonariuszy celnych. Szczegółowymi badaniami kontrolnymi objęto – wybraną w sposób celowy - grupę 394 młodszych

⁴ Liczby etatów w niniejszym wystąpieniu podano w zaokrągleniu do etatów pełnych.

⁵ Załącznik Nr 1 - „Tabele stanowisk służbowych oraz wymaganych kwalifikacji do ich zajmowania” do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 marca 2000 r. w sprawie stanowisk służbowych funkcjonariuszy celnych oraz szczegółowego trybu nadawania im stopni (Dz. U. Nr 25 poz.301 ze zm.).

⁶ Dz. U. Nr 156, poz. 1641 ze zm. – obowiązywała do dnia 30 października 2009 r.

kontrolerów celnych, zatrudnionych w okresie objętym kontrolą w IC w Warszawie i w jednostkach podległych. W grupie tej awanse otrzymało łącznie 237 młodszych kontrolerów celnych. Spośród 258 młodszych kontrolerów celnych odbywających trzyletnią służbę przygotowawczą awansowano 9 osób, w tym jedną na wyższe stanowisko służbowe, a 8 funkcjonariuszom podwyższono uposażenie zasadnicze. Kontrola nie wykazała odstępstw od zasad awansowania funkcjonariuszy celnych, określonych w przywołanym już *rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 marca 2000 r. w sprawie stanowisk służbowych funkcjonariuszy celnych oraz szczegółowego trybu nadawania im stopni*⁷.

NIK pozytywnie ocenia działania umożliwiające podnoszenie kwalifikacji zawodowych przez funkcjonariuszy celnych i pracowników administracji celnej. W okresie objętym kontrolą w szkoleniach krajowych i zagranicznych, wzięło udział łącznie 1068 pracowników administracji celnej oraz 13 092 funkcjonariuszy celnych. Były to przede wszystkim szkolenia specjalistyczne oraz kursy języków obcych. Finansowano je ze środków budżetowych, wydatkując ponad 2 mln zł.

2. NIK ocenia pozytywnie uczestnictwo Izby Celnej w pracach przygotowawczych związanych z organizacją Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej „Euro 2012”. Izba zainicjowała współpracę z Pełnomocnikiem Wojewody Mazowieckiego ds. zapewnienia bezpieczeństwa w związku z organizacją mistrzostw. W ramach tej współpracy przedstawiciel Izby Celnej powołany został na członka „Grupy Roboczej ds. koordynacji zabezpieczenia bezpieczeństwa”, tj. zespołu doradczego działającego pod kierownictwem Pełnomocnika. Nawiązana została także współpraca z Urzędem m.st. Warszawy w zakresie wdrażania tzw. „Warszawskiego Programu Zapobiegania Przestępczości oraz Ochrony Bezpieczeństwa Obywateli i Porządku Publicznego”.

3. Z ustaleń kontroli wynika, że w administracji celnej nie zostały opracowane jednolite standardy wyposażenia m.in. w sprzęt niezbędny do wykonywania kontroli celnych⁸. NIK negatywnie pod względem celowości ocenia fakt, że Izba nie podjęła próby ustalenia takich standardów w odniesieniu do podległych jej jednostek. Ich opracowanie i bieżące aktualizowanie stworzyłoby, w ocenie NIK, przesłanki do uniknięcia rozbieżności pomiędzy zapotrzebowaniami na sprzęt, zgłaszanymi przez poszczególne jednostki organizacyjne Izby,

⁷ Patrz przyp. 4.

⁸ Przekazany do zaopiniowania w 2001 r. projekt wykazów wyposażenia w sprzęt, opracowany przez byłý Główny Urząd Ceł nie został wprowadzony w życie.

a ostateczną skalą potrzeb, określaną faktycznie przez Wydział Logistyki i ewidencjonowaną w module *Zapotrzebowanie*, systemu informatycznego *Machina*⁹.

Przykładowo, w systemie *Machina* pominięte zostało, złożone w II półroczu 2008 r. przez Urząd Celny I zapotrzebowanie na przewijarkę do tkanin. Przyczyną pominięcia był fakt, że takie urządzenie było już na wyposażeniu Urzędu do 2006 r., lecz z uwagi na małą przydatność zostało przekazane do Izby Celnej w Poznaniu. W II półroczu 2008 r. zweryfikowano, zgłoszone przez Urząd Celny II w Warszawie, zapotrzebowanie na 3 projektory multimedialne, ograniczając je do jednej sztuki, gdyż uznano, że ta ilość wystarczy do prowadzenia szkoleń i narad w Urzędzie. Również w II półroczu 2008 r. nie wprowadzono do systemu *Machina* 2 sztuk przenośnych gęstościomierzy, zapotrzebowanych przez UC w Pruszkowie. Uzasadniono to tym, że sprzęt taki powinni posiadać przedsiębiorcy podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu, a więc ponoszenie znacznych kosztów związanych z jego zakupem przez Służbę Celną nie byłoby zasadne. W I półroczu 2009 r. wpisano do bazy danych zapotrzebowanie na 3 sztuki mikrobusów, pomijając zamówienie z UC w Pruszkowie. Podstawą eliminacji tego zapotrzebowania było uznanie, że posiadany przez ten Urząd samochód Ford Transit zaspokaja potrzeby transportowe i zakup dodatkowego samochodu tej klasy nie jest zasadny. Powyższe przykłady wskazują na odmiennosć określania potrzeb na sprzęt przez Izbę Celną i jej jednostki podległe. NIK, nie negując konieczności weryfikacji przez Izbę zgłaszanych zapotrzebowań, zwraca uwagę, że w sytuacji braku ustalonych standardów wyposażenia, niektóre decyzje mogą w konsekwencji spowodować osłabienie zdolności jednostek do wykonywania skutecznych kontroli celnych. Przykładowo – w odniesieniu do wymienionej powyżej przewijarki do tkanin, fakt uprzedniej nieprzydatności sprzętu dla danej jednostki nie powinien przesądzać, że po upływie dwóch lat urządzenie takie w dalszym ciągu jednostce tej jest niepotrzebne.

NIK negatywnie ocenia również przypadki wprowadzania do systemu *Machina* błędnych danych o zapotrzebowaniu na sprzęt. Przykładowo, w I półroczu 2009 r. wpisano do bazy zawyżone zapotrzebowanie na testery do sprawdzania autentyczności dokumentów w ilości 23 sztuk, w tym 16 sztuk dla Urzędu Celnego II w Warszawie, pomimo iż urząd ten skorygował swoje zapotrzebowanie do 5 sztuk. Umieszczono w systemie potrzebę zakupu jednej wagi samochodowej (do 60 ton), pomimo iż Urząd Celny I w Warszawie zrezygnował z zakupu tego sprzętu. Omyłkowo kwalifikowano w systemie *Machina* potrzeby na poszczególne rodzaje kopiarek (wyszczególniono trzy – cyfrowe, cyfrowe przenośne

⁹ System Zarządzania Zasobami Technicznymi Administracji Celnej.

i wielofunkcyjne). W II półroczu 2009 r. wpisano do systemu zapotrzebowanie na 2 szt. kopiarek cyfrowych, pomimo iż Urząd Celny III w Warszawie potrzebował 4 szt. takich urządzeń – dwie spośród nich błędnie umieszczono w *Machinie* w pozycji kopiarki cyfrowe przenośne. W II półroczu 2009 r. nie umieszczono w systemie *Machina* zapotrzebowania na 20 szt. detektorów przemytu, przekazanego do Ministerstwa Finansów w odrębnym trybie. W konsekwencji w systemie figurowały dane o zapotrzebowaniu tylko dwóch sztuk tych aparatów. Ze względu na fakt, że zapotrzebowania do systemu wprowadza się dwa razy w roku, to jest w terminach do 15 stycznia i do 15 lipca, błędy w określeniu zapotrzebowania mogą skutkować nieotrzymaniem zgłoszonego sprzętu (lub środków na jego zakup) albo nieracjonalnym zakupem, nieuzasadnionym faktycznymi potrzebami.

4. Proces zaopatrzenia służby celnej w wyposażenie oraz sprzęt do kontroli celnej realizowany był głównie przez Ministerstwo Finansów w drodze bezpośrednich zakupów lub przekazywania środków do Izby Celnej na ich realizację we własnym zakresie. W okresie objętym kontrolą za łączną kwotę 2 665,4 tys. zł Izba pozyskała m.in. urządzenia do Centralnego Laboratorium Celnego (za 893,1 tys. zł), 16 samochodów osobowych (585,8 tys. zł), liczne pozycje drobnego sprzętu do kontroli celnej (548,3 tys. zł) oraz sprzęt biurowy i techniczny (193,4 tys. zł). Niezależnie od powyższego, w ramach modernizacji infrastruktury informatycznej Izba Celna wykorzystwała 1 960,6 tys. zł na zakupy sprzętu komputerowego.

Znaczące (ilościowo i wartościowo) wzmocnienie wyposażenia Izby uzyskano poprzez wykorzystanie środków pomocowych. I tak, w ramach Norweskiego Mechanizmu Finansowego IC otrzymała m.in. 3 sztuki samochodów specjalistycznych Mercedes-Benz Vito (o wartości 1 289 tys. zł), 5 samochodów marki Skoda Octavia Combi (495 tys. zł) oraz 1 skaner na podwoziu Mercedes Benz (4 594,7 tys. zł). Natomiast w ramach Transition Facility, Phare, Schengen Facility, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz od rządu Stanów Zjednoczonych IC otrzymała ponad 50 sztuk zestawów komputerowych oraz inne pozycje sprzętu informatycznego i elektroniki użytkowej.

NIK zwraca uwagę, że pomimo tak znacznych ilości otrzymanego wyposażenia potrzeby funkcjonariuszy i podległych jednostek w tym zakresie nie były w pełni zaspokojone. Według stanu na koniec III kwartału 2009 r. brakowało¹⁰ m.in. 5 sztuk wag, 6 sztuk urządzeń rentgenowskich, 7 sztuk endoskopów oraz 3 specjalistycznych samochodów. Działający pod kierownictwem Dyrektora IC Zespół Lotniczych i Morskich Przejść

¹⁰ Zapotrzebowanie zgłoszone do systemu *Machina*.

Granicznych, utworzony w związku z przygotowaniem służby celnej do organizacji Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej „Euro 2012”, wskazał ponadto na potrzebę wyposażenia Oddziałów Celnych w Porcie Lotniczym Warszawa-Okęcie w takie urządzenia jak jonoscan (urządzenie stacjonarne umożliwiające wykrywanie narkotyków), FirstDefender (urządzenie do szybkiej identyfikacji nieznanymi substancji chemicznych), samochody osobowe i specjalistyczne do przewozu psów oraz drobny sprzęt do kontroli celnej.

Brak wskazanych wyżej pozycji sprzętu nie stwarzał wprawdzie zagrożenia dla zdolności podległych Izbie jednostek do wykonywania ustawowych obowiązków, lecz w warunkach bieżących i możliwych w przyszłości ograniczeń budżetowych zagrożenia takie mogą wystąpić. Dotyczy to zwłaszcza zdolności do skutecznej ochrony polskiego obszaru celnego w trakcie bezprecedensowej w skali imprezy sportowej, którą Polska współorganizować będzie w nieodległej przyszłości.

5. NIK negatywnie ocenia nieodpłatne użytkowanie przez Urząd Celny III „Port Lotniczy” pomieszczeń i wyposażenia należącego do podmiotów, które podlegają kontroli celnej przeprowadzanej przez ten Urząd.

I tak, powyższy Urząd Celny korzysta z pomieszczeń, mebli, sprzętu biurowego i urządzeń technicznych oraz mediów będących w dyspozycji trzech firm, to jest [...] ¹¹. Pierwotna treść tych umów została zmieniona aneksami w ten sposób, iż stronę administracji celnej reprezentuje Izba Celna w Warszawie.

Z tytułu użytkowania pomieszczeń Izba Celna nie ponosi żadnych kosztów. Korzystanie z tych pomieszczeń przez Urząd Celny „Port Lotniczy” nie obciąża też budżetu Wojewody Mazowieckiego, na którym spoczywa obowiązek nieodpłatnego udostępniania pomieszczeń oraz urządzeń niezbędnych do przeprowadzania kontroli celnej

Pan Piotr Szachowski - Naczelnik Wydziału Logistyki wyjaśnił ¹², że po połączeniu byłej Izby Celnej „Port Lotniczy” w Warszawie z Izbą Celną w Warszawie wszystkie umowy zawarte przez byłego Dyrektora IC „Port Lotniczy” zostały przejęte przez Izbę Celną. Zawierane przez IC aneksy były sprawdzane pod względem formalno-prawnym przez Wydział Prawno-Organizacyjny, który nie zakwestionował nieodpłatnego korzystania

¹¹ Informacja wyłączona przez NIK na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), w związku z art. 11 ust.4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.). Wyłączenia dokonano ze względu na ochronę interesu podmiotu gospodarczego – tajemnica przedsiębiorstwa.

¹² Pismo z dnia 4 grudnia 2009 r.

z wymienionych w umowach użyczenia pomieszczeń wraz ze sprzętem biurowym i urządzeniami technicznymi.

Przytoczone wyjaśnienie nie obejmuje najistotniejszej kwestii związanej z funkcjonowaniem powyższych umów, to jest faktu utrzymywania się stanu faktycznego, logistycznego uzależnienia organu administracji celnej od przedsiębiorców, którzy będąc upoważnionymi przedstawicielami importerów i eksporterów (agencja celna) podlegają – *de facto* na bieżąco – czynnościom wykonywanym przez ten organ. W ocenie NIK stwarza to sytuację korupcjogenną, ze względu na możliwe powstanie nieformalnych zależności pomiędzy organem administracji celnej, a podmiotami gospodarczymi.

6. Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie pod względem rzetelności nie sporządzanie okresowych ocen realizacji zawartych przez IC porozumień z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Strażą Graniczną.

6.1. Zawarte w dniu 11 czerwca 2003 r. porozumienie pomiędzy Dyrektorem IC a Dyrektorem Departamentu Przeciwdziałania Korupcji, Terroryzmowi i Przesłępczości Zorganizowanej ABW w sprawie ustalenia organizacji współdziałania, przewiduje dokonywanie, nie rzadziej niż raz w roku, analizy i oceny realizacji postanowień porozumienia. IC nie dokonywała takich analiz i ocen. Z wyjaśnień Pana Mirosława Buzdygana - Zastępcy Dyrektora IC¹³, wynika, że przedstawiciele IC oraz ABW uczestniczą w licznych spotkaniach poświęconych dokonywaniu analiz i ocen w zakresie współdziałania obu służb, jednak wyniki tych uzgodnień nie są ujęte w formę pisemną ze względu na specyficzny charakter podejmowanych działań oraz konieczność zapewnienia daleko idącej poufności i ostrożności.

W ocenie NIK, fakt poufności szczegółowych zasad i form współpracy nie stanowi uzasadnienia dla odstąpienia od sporządzania przewidzianych w porozumieniu analiz i ocen. Dokument zawierający takie oceny, jeśli jego treść wymagałaby tego, może być wytworzony jako niejawnny, co uniemożliwiłoby dostęp do niego osobom nieuprawnionym. Dokonywanie ocen współpracy z ABW, poza oczywistym faktem, iż stanowi zobowiązanie wynikające z podpisanego porozumienia, znajduje swoje uzasadnienie także w tym, iż pozwala na zbudowanie utrwalonego zasobu wiedzy o wykorzystywanych formach współpracy. Stwarza także warunki dla prowadzenia w przyszłości retrospektywnych analiz ich efektywności.

6.2. Izba Celna nie sporządzała także półrocznych ocen realizacji porozumienia o współdziałaniu, zawartego w dniu 10 stycznia 2006 r. pomiędzy Dyrektorem IC,

¹³ Pismo z dnia 20 listopada 2009 r.

a Komendantem Nadwiślańskiego Oddziału Straży Granicznej (NOSG). Jak wynika z wyjaśnień Pana Mirosława Buzdygana - Zastępcy Dyrektora IC ¹⁴ analiza i ocena wyników jest dokonywana jedynie w trakcie wzajemnej wymiany informacji (np. po zakończeniu wspólnych działań) lub podczas spotkań Zastępcy Dyrektora IC z Zastępcą Komendanta NOSG. Z ustaleń kontroli wynika, iż ta forma prezentowania ocen, jest nie tylko niezgodna z treścią odnośnego punktu porozumienia, ale także nieskuteczna.

Straż Graniczna dokonywała ocen w formie pisemnej i przekazywała je do IC (były to oceny pozytywne). W Izbie Celnej sporządzano natomiast sprawozdania roczne ze współpracy ze Strażą Graniczną dla potrzeb Ministerstwa Finansów. W sprawozdaniach tych IC sygnalizowała, że SG nie przekazuje Izbie informacji o efektach związanych z przekazywaniem tej służbie zakwestionowanych dokumentów, tj. paszportów, dowodów osobistych itp. W ocenie NIK, kierowanie tego typu uwag wyłącznie do swojej jednostki nadrzędnej jest niecelowe, gdyż nie prowadzi do szybkiego osiągnięcia pożądanego rezultatu. Właściwym miejscem do wyrażenia takich zastrzeżeń, w ocenie NIK, mogą być właśnie półroczne oceny współpracy przekazywane właściwemu oddziałowi Straży Granicznej.

Wyrażając powyższe zastrzeżenia co do spełniania formalnych zobowiązań wynikających z zawartego porozumienia, NIK dostrzega i pozytywnie ocenia korzyści i efekty płynące ze współpracy z ABW, Strażą Graniczną i innymi wyspecjalizowanymi służbami w zakresie zapobiegania, wykrywania i zwalczania przestępczości. Efektem było udaremnienie wprowadzenia do obrotu m.in. 55 mln sztuk papierosów lub cygar o łącznej wartości prawie 18 mln zł, około 42 ton tytoniu o wartości prawie 4 mln zł, wyrobów alkoholowych na kwotę ponad 4,5 mln zł oraz narkotyków o wartości ponad 12 mln zł.

7. NIK zwraca uwagę na brak udokumentowania sposobu wykonania *Porozumienia o współpracy* zawartego w dniu 6 listopada 2003 r. przez Ministra Finansów i Komendanta Głównego Policji, w zakresie wypracowywanych form i metod współdziałania

W porozumieniu ustalono, że podjęcie czynności służbowych w ramach współdziałania powinno być poprzedzone odpowiednimi do okoliczności operatywnymi uzgodnieniami lub planowaniem. Stosownie do postanowień § 11 *Porozumienia*, kierownicy właściwych rzeczowo jednostek lub komórek organizacyjnych Policji i Służby Celnej zobowiązani byli dostosować warunki i tryb aktualnie prowadzonego współdziałania, w terminie 3 miesięcy od wejścia porozumienia w życie. Dostosowanie powinno było nastąpić poprzez dokonanie pisemnych uzgodnień administracyjnych lub wspólne operatywne ustalenie szczegółowych

¹⁴ Patrz przypis 12.

procedur postępowania z uwzględnieniem zasad dotyczących kosztów przedsięwzięć i czynności wspólnych.

Jak wynika z wyjaśnień¹⁵ Pana Mirosława Buzdygana - Zastępcy Dyrektora IC, z uwagi na fakt, iż *Porozumienie* w sposób obszerny i wyczerpujący reguluje tryb współdziałania obu służb, przyjęto rozwiązanie drugie, tj. wspólne, operatywne ustalenie szczegółowych procedur postępowania funkcjonariuszy celnych Izby Celnej w Warszawie oraz Policji, oparte na regulacjach *Porozumienia*. Za przyjęciem takiego trybu, zdaniem wyjaśniającego, przemawiała też treść pisma Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2003 r., w którym zwrócono się z prośbą o „nawiązanie kontaktów roboczych z właściwymi jednostkami organizacyjnymi Policji celem zapewnienia właściwej realizacji zapisów porozumienia na szczeblu terenowym”.

NIK zwraca uwagę, że strony porozumienia uzależniły sposób realizacji wzajemnej współpracy od konkretnych okoliczności faktycznych. Zatem forma uzgodnień tych zasad powinna być odrębnie każdorazowo ustalana. NIK nie kwestionuje prawa Izby do swobodnego wyboru jednej z metod uzgodnień (działania operatywne lub planowe), wyraża jednak pogląd, że nawet w przypadku wyboru „działań operatywnych” ustalenie szczegółowych procedur postępowania i wspólnych czynności powinno nastąpić w formie pisemnej.

Biorąc pod uwagę powyższe oceny i uwagi, na podstawie art. 60 ust. 2 *ustawy o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

- 1) Podjęcie przez Izbą Celną w Warszawie prac niezbędnych do stworzenia ramowych standardów wyposażenia podległych jednostek w sprzęt niezbędny do wykonywania odpraw i kontroli celnych.
- 2) Podjęcie, w porozumieniu z Wojewodą Mazowieckim, działań mających na celu rezygnację z nieodpłatnego korzystania przez Urząd Celny „Port Lotniczy” z pomieszczeń, infrastruktury i sprzętu udostępnianego nie przez Wojewodę, lecz przez podmioty podlegające czynnościom wykonywanym przez ten Urząd.
- 3) Rzetelne zgłaszanie potrzeb do modułu *Zapotrzebowanie* w bazie danych sprzętu do kontroli celnej *Machina*.

¹⁵ Z dnia 26 listopada 2009 r.

- 4) Dokonywanie ocen realizacji porozumień zawartych z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Strażą Graniczną, zgodnie z postanowieniami tych porozumień.
- 5) Dokumentowanie procedur postępowania ustalonych w ramach realizacji porozumienia zawartego przez Ministra Finansów z Komendantem Głównym Policji.

Najwyższa Izba Kontroli – Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji, na podstawie art. 62 ust. 1 *ustawy o NIK*, zwraca się do Pana Dyrektora o nadesłanie, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków oraz o podjętych działaniach lub o przyczynach niepodjęcia tych działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 *ustawy o NIK*, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Dyrektorowi prawo zgłoszenia do Dyrektora Departamentu Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji NIK umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków, zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się – stosownie do art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK* – od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie powyższych zastrzeżeń.

(-) Andrzej Otrębski

Dyrektor
Departamentu Gospodarki,
Skarbu Państwa i Prywatyzacji